

[Miljøministeren]

og tilsyn med vandforsyningsanlæg er fastsat på en sådan måde, at mennesker skal kunne tåle at indtage drikkevand gennem en livsperiode uden helbredsmæssige følger. Kravværdierne for kobber og zink er på den måde, de er fastsat i bekendtgørelsen, som indhold målt efter en længere henstandsperiode i ledningsnet, væsentlig højere end de krav, man ville sætte til vand, der blev udledt direkte til vandløb m.v. Dette hænger sammen med, at kobber og zink er sporstoffer, som er nødvendige for mennesket, og som det derfor ikke set ud fra en sundhedsmæssig vurdering er nødvendigt at sætte lave grænser for. Modsat gælder det for fisk og andre organismer i vandløb, at disse stoffer virker som gifte. Derfor må de krav, der stilles til udledt spildevand, tilpasse sig de miljøforhold, der hersker de pågældende steder. Det betyder dog ikke nødvendigvis, at drikkevand ikke kan udledes i vandløb m.v. De ret høje værdier for indhold af kobber og zink, der accepteres i drikkevand, er normalt kun til stede i den vandmængde, der har stået gennem længere tid i ledningsnettet. Den koncentration, der vil være i drikkevandet, der tappes mens vandet løber, vil ligge væsentlig lavere.«

Spm. nr. 706

Til *ministeren for skatter og afgifter* (3/3 81) af:

Dohrmann (FP):

»Ministeren bedes oplyse, hvilken lov hjemmel ministeren har til fra den 2. marts 1981 at lade toldvæsenet opkræve et gebyr af de busser, der passerer grænsen uden for normal arbejdstid, om de busser, der hver dag transporterer danske håndværkere til arbejdspladser i Tyskland, er omfattet af ordningen, og om ministeren har planer om at udvide sin kopi af Berlinmuren til også at omfatte lastvogne, personbiler, cyklister og fodgængere.«

Begrundelse

Ansvar et og skylden for, at tusinder af danskere hver dag valfarter til butikker i udlandet for at foretage deres indkøb, kan kun placeres ét eneste sted, nemlig hos de skiftende skatteministre og folketingsflertal, som på trods af advarsler og indlysende konsekven-

ser gang på gang har forhøjet de danske skatter og afgifter og dermed ødelagt danskernes konkurrenceevne.

Den eneste måde, hvorpå man kan ændre disse fortidens synder, er ved at harmonisere afgifterne. Skatteministerens straffeekspedition mod buspassagererne minder meget om forholdene i gamle dage, hvor man, når sygdom og pest raserede, udpegede nogle tilfældige mennesker og brændte dem på det nok som bekendte heksebål. At heksene i dette tilfælde hovedsageligt bliver pensionister og folk uden egen bil, gør ingenlunde ministerens initiativ mere sympatisk. Dertil kommer, at restriktioner af denne art, hvis formål åbenbart er at indskrænke bevægelsesfriheden, strider hundrede procent mod de forudsætninger, hvorunder vi enten stemte ja eller nej til EF, og formentlig ud fra dette næppe er godkendt af EF.

Besvarelse (10/3 81):

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Hjemmelen til at opkræve gebyrer for toldekspeditioner, der udføres uden for toldvæsenets ekspeditionstid, findes i toldlovens § 114, der bestemmer, at ministeren fastsætter toldvæsenets ekspeditionstid og kan fastsætte gebyrer for toldforretninger, der foretages uden for ekspeditionstiden.

Der opkræves ikke gebyrer af den egentlige rutekørsel. Dette gælder såvel den »almindelige rutekørsel«, der står åben for alle, som den »specielle rutekørsel«, der kun omfatter bestemte kategorier af personer, som f. eks. befordring af børn mellem skole og bopæl og befordring af arbejdstagere mellem arbejdsplads og bopæl. For så vidt angår den sidstnævnte trafik, foreligger det oplyst, at der ikke for tiden foregår sådan trafik mellem Vesttyskland og Danmark.

Der er ikke planer om at inddrage personbiler, cyklister og fodgængere under gebyrordningen. For lastvogne betales der ikke gebyrer for køretøjet som sådant, men for de toldforretninger, der udføres i forbindelse med behandlingen af og kontrollen med det gods, som lastvognen medfører.

Spm. nr. 707

Til *undervisningsministeren* (3/3 81) af: